

[Indenrigsministeren]

Der har været en lang række ordninger, og jeg vil ikke påstå, at de alle sammen har været lige effektive og heldige. Derfor er det, vi gør nu, at forsøge at gøre det på en mere målrettet vis end de mange tidligere ordninger. Nogle af disse havde virket kort tid, før man fik øje på, at de stort set ingen effekt havde. Andre fik lov til at løbe noget længere, før man fandt ud af, at det måske ikke lige var den rigtige facon at gribe det an på. Nu forsøger vi så at gøre det lidt mere målrettet.

Det fører så til en principiel diskussion: Er vi nu i gang med at forlade bloktilskudssystemet? Til det er svaret klart: Nej, det er vi ikke. Regeringen har ingen overvejelser overhovedet om at opgive bloktilskudssystemet og gå over til gamle refusionsordninger.

Men jeg vil nok sige, at det er lidt overspil, når der så er flere af ordførerne – de to konservative ordførere og ordføreren fra Venstre – der lægger op til, at dette skulle være en slags strangulering af det lokale selvstyre. Vel er det ej. Der er tale om en slags gulerodsprincip, og her siger vi naturligvis, at det står kommunerne fuldstændig frit for, om de vil benytte disse ordninger, der gør det lidt nemmere for dem økonomisk, eller om de vil lade være. Hvad har det at gøre med strangulering af det lokale selvstyre? Jeg ved godt, at det var ikke det udtryk, der blev brugt, men det er den fællesnævner, jeg sætter på de indlæg, der har været af den karakter.

Så i virkeligheden kan man beskrive det ganske enkelt: Her får vi en mulighed for at løse både nogle vigtige opgaver, som befolkningen har defineret som problemer, og som ikke er løst under den tidligere regering, og samtidig får vi mulighed for at knække arbejdsledeshedskurven en lillebitte smule.

Når jeg siger en lillebitte smule, er det, fordi vi naturligvis ikke med sikkerhed ved, hvor mange kommuner der vil benytte sig af det. Og det er vel egentlig den bedste illustration af, at det er totalt frit, om man vil bruge ordningerne eller ej. Der er gættet på, at der kunne blive 5.000. Jeg vil ikke lægge hovedet på blokken på, at det bliver sådan. Jeg skal kun udtrykke håbet om, at det vil være i nogenlunde den størrelse.

Det andet hovedspørgsmål, som flere af ordførerne var inde på, var: Hvad skal der så ske bagefter? Og jeg forstod på hr. Torben Re-

chendorff, at det var langt mere katastrofalt at beskæftige folk i 2 år end helt at lade være med at beskæftige dem. Jeg har nu en smule vanskeligt ved at forstå den store intellektuelle dybde i den type argument.

Men jeg vil godt forsøge at besvare spørgsmålet: Hvad efter de to år? Dertil er svaret, at det har vi af gode grunde ikke taget stilling til endnu – præcis på samme måde som den tidligere regering, når den satte forskellige typer beskæftigelsesordninger i gang, ikke på forhånd var i stand til at give talstørrelser på, hvor mange der ville kunne få gavn af dem i praksis, men heller ikke nogen sinde var ude i præcise tilkendegivelser af, hvad der så skulle komme efter den ordning, som man forsøgte sig med.

Jeg vil godt bekræfte – lige så klart, som det blev gjort af hr. Glønborg – at der er tale om en midlertidig ordning. Vi har selvfølgelig ikke på forhånd kunnet tage stilling til, om der efterfølgende skulle ske en eller anden form for aftrapning af den, eller om det er noget, der skal indgå i økonomiske forhandlinger med kommunerne, osv. Men jeg kan godt give det tilsagn, at vi i god tid i forvejen sammen med partierne i Folketinget skal overveje, hvad der kom ud af det, og analysere det. Lad os til den tid overveje, hvad der skal komme efter det, og hvordan de økonomiske byrder i den forbindelse så skal fordeles.

Men mindst lige så vigtigt som at overveje det sammen med Folketinget vil det naturligvis være at overveje det sammen med de kommunale organisationer. Det er jo deres brug af den gulerod, vi nu giver dem, der vil være afgørende for, hvordan evalueringen af det skal falde ud.

Det tredje hovedsynspunkt, der var fremme, var spørgsmålet, om vi ikke her gik ind og præmierede dem, der ikke rigtig havde løst de opgaver tilfredsstillende. Og til det er svaret: Jo det er der til en vis grad tale om, men det er jo også dér, behovet ligger, og det er derfor, det er lavet som et gulerodsprincip.

Så var der fra fru Karen Højte Jensen et spørgsmål om, hvorvidt denne ordning ville influere på forældrebetalingen. Til det er svaret: Nej, det vil det ikke.

Fru Pernille Frahm var inde på dette med, hvor mange man nu kunne regne med der blev sat i gang. Det har jeg for så vidt allerede svaret på, men vi vil selvfølgelig fra Indenrigs-